

KARTA GMINNEJ EWIDENCJI ZABYTKÓW

151/320

1. OBIEKT **Restauracja "Strzelnica" z altaną i starodrzewem**5. MIEJSCOWOŚĆ **Lubliniec**

2. OBECNA FUNKCJA

restauracja

3. MATERIAŁ

ceglane

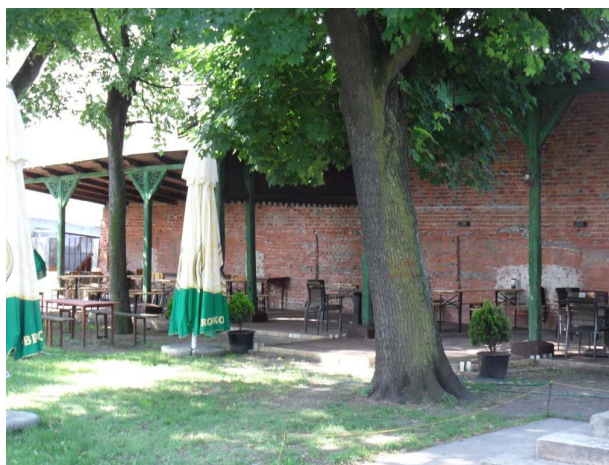
4. DATOWANIE

XIX wiek

6. GMINA

Lubliniec - m.

21. FOTOGRAFIA

7. POWIAT **lubliniecki**8. WOJEWÓDZTWO **śląskie**9. KOD POCZTOWY **42-700**10. ADRES **Żwirki i Wigury**

11. LOKALIZACJA

12. LOKALIZACJA ARCHEOLOGICZNA

Nr obszaru AZP

Nr stanowiska na obszarze AZP

Nr stanowiska w miejscowości

13. NUMER EWIDENCYJNY DZIAŁKI **2968/359**14. WŁASNOŚĆ **prywatna**15. RODZAJ UŻYTKOWANIA **usługi**

16. INFORMACJA O OCHRONIE

Nr i data wpisu do rejestru zabytków

Zapis w planie zagospodarowania przestrzennego

Inne

18. RODZAJE ZAGROZEŃ

17. STAN ZACHOWANIA
dobry19. WPISUJĄCY DANE
WGS84 Polska20. DATA WYKONANIA EWIDENCJI
2011-06-16

22. UWAGI

Restauracja Strzelnica

Budynek zbudowano w latach 1820-21 przez bractwo kurkowe. Strzelnica z restauracją, kręgielnią i terenem zieleni oraz laskiem stanowiła dla ludności miejsce rozrywki i wypoczynku. Od 1880 r. Strzelnica przechodziła kolejno w ręce prywatnych właścicieli. Sala na piętrze została wykorzystywana dodatkowo jako kino, a salę restauracyjną wyposażono w stół do gier.

Budynek wzniesiony jest z cegły otynkowanej na planie prostokąta i nakryty został dachem dwuspadowym zwieńczonym w szczycie sterczynami. Budynek jest dwukondygnacyjny z poddaszem. Elewacja frontowa budynku mieści dwukondygnacyjne ryzality pod dachami dwuspadowymi. Przyziemie i naroża piętra fasady zdobione są boniowaniem. Otwory okienne oraz blendy ryzalitów zamknięte są trójkątnymi naczółkami nad którymi znajdują się ślepe okulusy. W środkowych osiach fasady znajdują się wysokie okna zamknięte łukami. Otwory drzwiowe zakończone są łukami. Elewacje budynku podzielone zostały gzymsami.

Park

Pozostałościami dawnego parku są pojedyncze drzewa dębu i klonu. Niewidoczny jest układ przestrzenny założenia. Zatarła została kompozycja i rozmieszczenia alejek.

Altana (wiata)

Wiata wzniesiona została na przełomie XIX/XX w. i przylega do ceglanej ściany budynku. Wiata posiada różne wysokości i wsparta jest na drewnianych filarach, zwieńczonych ażurowo w ich rozwidleniu. Wiata nakryta jest dachem płaskim.

Źródła danych: jak w punkcie 3 raportu